ผมสนใจเรียนรู้ธรรมะจากพระไตรปิฎก **แตะที่รูปผม ท่านสามารถติดตามศึกษาพระธรรมไปกับผมได้** วันนี้ผมจะมาถาม AI ให้ช่วยหาข้อมูลจากพระไตรปิฎกเพื่อเราและท่านจะได้มีไว้ศึกษาให้ถูกต้อง ที่มีบันทึกไว้จากพระไตรปิฎกและอรรถกถา เพื่อพวกเราจะได้ช่วยกันรักษาพระพุทธศาสนาให้ดำรงมั่นสืบไป ด้วยเจตนาในการบันทึกข้อความดีๆ ขอให้เป็นเพื่อประโยชน์และความสุขของเราและท่านทั้งหลายตลอดกาลเทอญ

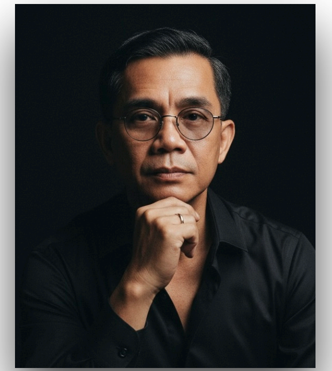

วันนี้ผมอยากจะให้คุณช่วยหาข้อมูลเกี่ยวกับ **โฆษกเทพบุตร** ในพระไตรปิฎก หรือในอรรถกถาได้ไหมครับ

เรื่องราวของ โฆสกเทพบุตร (Ghossaka Devaputta) เป็นเรื่องที่ปรากฏใน อรรถกถา (Commentaries) โดยเฉพาะใน อรรถกถาธรรมบท ขุททกนิกาย ซึ่งมีรายละเอียดแตกต่างจากเรื่องราวของเศรษฐีชื่อกุมภโฆสกะ ที่บางครั้งถูกนำมาเล่ารวมกัน

🐶 เรื่องราวตามอรรถกถา

เรื่องราวของโฆสกเทพบุตร มีจุดเริ่มต้นในอดีตชาติ ดังนี้:

1. ชาติที่เป็นสุนัข (อดีตชาติ)

 * เป็นสุนัขของคนเลี้ยงโค: ในอดีตชาติ โฆสกเทพบุตรเกิดเป็น สุนัขแสนรู้ ที่บ้านของนายโคบาล (คนเลี้ยงโค)

 * การอารักขาพระปัจเจกพุทธเจ้า: นายโคบาลมักจะพาเจ้าสุนัขตัวนี้ไปเฝ้าพระปัจเจกพุทธเจ้าที่มาอาศัยอยู่ในราวป่าใกล้ๆ สุนัขจะทำหน้าที่ เห่าไล่สัตว์ร้าย และ นำทาง พระปัจเจกพุทธเจ้าไป-กลับบ้านนายโคบาล ด้วยความรักและเลื่อมใสในพระปัจเจกพุทธเจ้าอย่างยิ่ง

 * บุญกุศลจากการเห่าด้วยความรัก: วันหนึ่ง เมื่อพระปัจเจกพุทธเจ้าทูลลานายโคบาลแล้วเหาะไปสู่ภูเขาคันธมาทน์ (เพื่อทำจีวรใหม่) สุนัขได้ยืนมองด้วยความรักอาลัย จนกระทั่งพระปัจเจกพุทธเจ้าลับสายตา หัวใจของสุนัขก็แตกสลายถึงแก่ความตาย

 * อานิสงส์: ด้วยอานิสงส์แห่ง ความเห็นตรง (ไม่คดโกง) และ ความเลื่อมใสรักใคร่ ในพระปัจเจกพุทธเจ้า ทำให้สุนัขนั้นไปเกิดเป็นเทพบุตรใน สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ และได้ชื่อว่า "โฆสกเทพบุตร" เพราะมี เสียงก้องกังวาน ไปได้ไกล 16 โยชน์ (ตามอรรถกถา)

2. ชาติที่เป็นมนุษย์ (ต่อมา)

 * โฆสกเทพบุตรอยู่บนสวรรค์ไม่นาน ก็ จุติ (เคลื่อน) ลงมาเกิดเป็นมนุษย์อีกครั้ง แต่ไปปฏิสนธิใน ท้องของหญิงโสเภณี ในเมืองโกสัมพี

 * เมื่อเกิดเป็นทารก ก็ถูก นำไปทิ้ง ที่กองขยะ โดยโสเภณีผู้เป็นมารดา เพราะไม่อยากเลี้ยงดูบุตรชาย แต่ทารกก็รอดชีวิตมาได้และถูกเก็บไปเลี้ยงดูต่อมา

🌟 ข้อสังเกตเพิ่มเติม

เรื่องราวของ โฆสกเทพบุตร มักจะถูกเชื่อมโยงหรือมีส่วนคล้ายกับเรื่องราวของ กุมภโฆสกะเศรษฐี ซึ่งเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่มีชื่อคล้ายกัน โดยในเรื่องของกุมภโฆสกะจะเน้นที่การรอดชีวิตจากโรคระบาด การเก็บซ่อนทรัพย์ และการได้เป็นเศรษฐีในภายหลัง ซึ่งพระพุทธเจ้าได้ทรงสอนธรรมเกี่ยวกับความเพียรในภายหลัง

ดังนั้น ข้อมูลที่แท้จริงของ โฆสกเทพบุตร (เทพบุตรที่มีเสียงก้องกังวาน) ในพระไตรปิฎกและอรรถกถาจึงมุ่งเน้นไปที่ อานิสงส์แห่งความเลื่อมใสที่สุนัขมีต่อพระปัจเจกพุทธเจ้า เป็นสำคัญครับ

คุณต้องการให้ผมค้นหาเรื่องราวของ กุมภโฆสกะเศรษฐี ให้ละเอียดเพิ่มเติมไหมครับ?

คุณสามารถฟังนิทานธรรมบทเกี่ยวกับเศรษฐีท่านนี้ได้จากวิดีโอนี้ กุมภโฆสก | เศรษฐีผ้าขี้ริ้วห่อทอง ซึ่งเล่าเรื่องราวของเศรษฐีผู้ที่รอดชีวิตจากโรคระบาดและต้องใช้ชีวิตอย่างยากลำบากก่อนจะเปิดเผยฐานะที่แท้จริง.

เรื่องราวของ โฆสกเทพบุตร (Ghossaka Devaputta) เป็นเรื่องที่ปรากฏใน อรรถกถา (Commentaries) โดยเฉพาะใน อรรถกถาธรรมบท ขุททกนิกาย ซึ่งมีรายละเอียดแตกต่างจากเรื่องราวของเศรษฐีชื่อ กุมภโฆสกะ ที่บางครั้งถูกนำมาเล่ารวมกัน

🐶 เรื่องราวตามอรรถกถา

เรื่องราวของโฆสกเทพบุตร มีจุดเริ่มต้นในอดีตชาติ ดังนี้:

1. ชาติที่เป็นสุนัข (อดีตชาติ)

 * เป็นสุนัขของคนเลี้ยงโค: ในอดีตชาติ โฆสกเทพบุตรเกิดเป็น สุนัขแสนรู้ ที่บ้านของนายโคบาล (คนเลี้ยงโค)

* การอารักขาพระปัจเจกพุทธเจ้า: นายโคบาลมักจะพาเจ้าสุนัขตัวนี้ไปเฝ้าพระปัจเจกพุทธเจ้าที่มาอาศัยอยู่ในราวป่าใกล้ๆ สุนัขจะทำหน้าที่ เห่าไล่สัตว์ร้าย และ นำทาง พระปัจเจกพุทธเจ้าไป-กลับบ้านนายโคบาล ด้วยความรักและเลื่อมใสในพระปัจเจกพุทธเจ้าอย่างยิ่ง

* บุญกุศลจากการเห่าด้วยความรัก: วันหนึ่ง เมื่อพระปัจเจกพุทธเจ้าทูลลานายโคบาลแล้วเหาะไปสู่ภูเขาคันธมาทน์ (เพื่อทำจีวรใหม่) สุนัขได้ยืนมองด้วยความรักอาลัย จนกระทั่งพระปัจเจกพุทธเจ้าลับสายตา หัวใจของสุนัขก็แตกสลายถึงแก่ความตาย

* อานิสงส์: ด้วยอานิสงส์แห่ง ความเห็นตรง (ไม่คดโกง) และ ความเลื่อมใสรักใคร่ ในพระปัจเจกพุทธเจ้า ทำให้สุนัขนั้นไปเกิดเป็นเทพบุตรใน สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ และได้ชื่อว่า "โฆสกเทพบุตร" เพราะมี เสียงก้องกังวาน ไปได้ไกล 16 โยชน์ (ตามอรรถกถา)

2. ชาติที่เป็นมนุษย์ (ต่อมา)

* โฆสกเทพบุตรอยู่บนสวรรค์ไม่นาน ก็ จุติ (เคลื่อน) ลงมาเกิดเป็นมนุษย์อีกครั้ง แต่ไปปฏิสนธิใน ท้องของหญิงโสเภณี ในเมืองโกสัมพี

* เมื่อเกิดเป็นทารก ก็ถูก นำไปทิ้ง ที่กองขยะ โดยโสเภณีผู้เป็นมารดา เพราะไม่อยากเลี้ยงดูบุตรชาย แต่ทารกก็รอดชีวิตมาได้และถูกเก็บไปเลี้ยงดูต่อมา

🌟 ข้อสังเกตเพิ่มเติม

เรื่องราวของ โฆสกเทพบุตร มักจะถูกเชื่อมโยงหรือมีส่วนคล้ายกับเรื่องราวของ กุมภโฆสกะเศรษฐี ซึ่งเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่มีชื่อคล้ายกัน โดยในเรื่องของกุมภโฆสกะจะเน้นที่การรอดชีวิตจากโรคระบาด การเก็บซ่อนทรัพย์ และการได้เป็นเศรษฐีในภายหลัง ซึ่งพระพุทธเจ้าได้ทรงสอนธรรมเกี่ยวกับความเพียรในภายหลัง

ดังนั้น ข้อมูลที่แท้จริงของ โฆสกเทพบุตร (เทพบุตรที่มีเสียงก้องกังวาน) ในพระไตรปิฎกและอรรถกถาจึงมุ่งเน้นไปที่ อานิสงส์แห่งความเลื่อมใสที่สุนัขมีต่อพระปัจเจกพุทธเจ้า เป็นสำคัญครับ

คุณต้องการให้ผมค้นหาเรื่องราวของ กุมภโฆสกะเศรษฐี ให้ละเอียดเพิ่มเติมไหมครับ?

คุณสามารถฟังนิทานธรรมบทเกี่ยวกับเศรษฐีท่านนี้ได้จากวิดีโอนี้

กุมภโฆสก | เศรษฐีผ้าขี้ริ้วห่อทอง

ซึ่งเล่าเรื่องราวของเศรษฐีผู้ที่รอดชีวิตจากโรคระบาดและต้องใช้ชีวิตอย่างยากลำบากก่อนจะเปิดเผยฐานะที่แท้จริง.

คุณช่วยเล่าเรื่องของโฆษกให้ละเอียดที่กล่าวไว้ในอรรถกถา ด้วยได้ไหมครับ

ยินดีครับ! เพื่อให้คุณเห็นภาพรวมทั้งหมด ผมจะเล่าเรื่องราวของ โฆสกเทพบุตร ตามที่ปรากฏใน อรรถกถาธรรมบท ให้ละเอียด โดยแบ่งเป็น 3 ช่วงชีวิต ดังนี้ครับ

🐶 1. อดีตชาติ: สุนัขผู้เลื่อมใส

เรื่องราวเริ่มต้นในยุคก่อนพุทธกาล ณ ใกล้เมืองแห่งหนึ่ง:

* สุนัขของนายโคบาล: มีสุนัขตัวหนึ่ง เป็นของ นายโคบาล ผู้หนึ่ง มันเป็นสุนัขที่ฉลาดและมีความรักความผูกพันกับเจ้านาย

* การอารักขาพระปัจเจกพุทธเจ้า: นายโคบาลมีศรัทธาในพระปัจเจกพุทธเจ้า (พระพุทธเจ้าผู้ตรัสรู้เฉพาะตน ไม่ได้สั่งสอนผู้อื่น) องค์หนึ่งที่อาศัยอยู่ในราวป่าใกล้บ้าน นายโคบาลมักจะพาเจ้าสุนัขตัวนี้ไปถวายอาหารแด่พระปัจเจกพุทธเจ้าอยู่เสมอ

* การช่วยนำทางและไล่สัตว์ร้าย: ในระหว่างทางที่เต็มไปด้วยสัตว์ร้าย นายโคบาลจะ ตีต้นไม้หรือแผ่นหิน เพื่อส่งเสียงขับไล่สัตว์เหล่านั้น เจ้าสุนัขก็ จดจำวิธีการทำเสียงดัง เพื่อช่วยอารักขาพระปัจเจกพุทธเจ้าได้

* อานิสงส์แห่งความรัก: วันหนึ่ง พระปัจเจกพุทธเจ้าบอกกับนายโคบาลว่าจะต้องเดินทางไปที่อื่น (บ้างก็ว่าเพื่อไปทำจีวรใหม่) นายโคบาลไปส่งแล้วกลับมา แต่เจ้าสุนัขเกิดความ รักและอาลัย ในพระปัจเจกพุทธเจ้าอย่างสุดซึ้ง มันได้ยืนมองตามพระปัจเจกพุทธเจ้าจนกระทั่งลับสายตา ด้วยความโศกเศร้าอย่างแรงกล้า หัวใจของมันจึงแตกดับถึงแก่ความตาย

* ผลบุญ: ด้วยอานิสงส์แห่ง ความรักที่ซื่อตรง (มีชาติซื่อตรง ไม่คดโกง) และ การกระทำเสียงดังช่วยอารักขา พระปัจเจกพุทธเจ้า สุนัขนั้นจึงได้ไปเกิดเป็นเทพบุตรใน สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ และได้ชื่อว่า "โฆสกเทพบุตร" เนื่องจากเมื่อกระซิบที่ข้างหูใคร เสียงจะดังไปไกลได้ถึง ๑๖ โยชน์ (มีเสียงก้องกังวานยิ่งกว่าเทวดาอื่น)

✨ 2. ชาติที่เป็นเทพบุตร

* ความประมาท: โฆสกเทพบุตรเสวยสุขในสวรรค์ แต่ด้วยความมัวเมาในกามคุณ จึงไม่ได้สร้างบุญกุศลเพิ่มเติม และใช้ชีวิตอย่างประมาท จนกระทั่ง จุติ (เคลื่อน) ลงมาจากสวรรค์ก่อนกำหนดอายุขัยของเทพบุตร

👶 3. ชาติที่เป็นมนุษย์ (โฆสกเศรษฐี)

เมื่อจุติจากสวรรค์แล้ว โฆสกเทพบุตรก็ลงมาเกิดในโลกมนุษย์ ณ กรุงโกสัมพี แต่กรรมเก่าและวิบากกรรมตามมาส่งผลอย่างรุนแรง:

* ถูกทิ้งเจ็ดครั้ง: ท่านไปเกิดในท้องของ หญิงโสเภณี ในกรุงโกสัมพี แต่ถูกนำไปทิ้งที่กองขยะตั้งแต่แรกเกิด เพราะมารดาไม่ต้องการ แต่ท่านรอดชีวิตมาได้และถูกเก็บไปเลี้ยง

* การถูกจ้างฆ่าเจ็ดครั้ง: ท่านถูกเศรษฐีที่รับมาเลี้ยงดูพยายาม จ้างวานให้ฆ่าทิ้งถึงเจ็ดครั้ง เพราะเศรษฐีนั้นเชื่อคำทำนายว่า เด็กที่เกิดมาในวันนั้นจะได้เป็นเศรษฐีใหญ่ และเกรงว่าเด็กคนนี้จะมาแย่งสมบัติของบุตรชายแท้ๆ ของตน (แม้ถูกฆ่าด้วยวิธีต่างๆ เช่น ทุบ โยนไฟ ก็รอดมาได้ทุกครั้ง เพราะบุญที่เคยทำไว้คุ้มครอง)

* รอดพ้นด้วยสาส์นปลอม: ในครั้งสุดท้าย เศรษฐีเขียนจดหมายสั่งให้ลูกน้องฆ่าโฆสกะ แต่ธิดาเศรษฐี ผู้ตกหลุมรักโฆสกะ ได้ สลับจดหมายฆ่า ให้กลายเป็น จดหมายสั่งแต่งงาน โฆสกะจึงได้แต่งงานกับธิดาเศรษฐี

* ได้เป็นเศรษฐี: เมื่อเศรษฐีผู้พ่อเลี้ยงเสียชีวิต พระเจ้าอุเทนแห่งกรุงโกสัมพีทรงแต่งตั้งให้ โฆสกะ ขึ้นเป็น เศรษฐี แทน (บ้างก็เล่าว่าเพราะได้สมบัติที่พ่อเลี้ยงตั้งใจจะให้บุตรชายเมื่อบุตรชายตายไปแล้ว)

* การสร้างวัด: เมื่อท่านได้รับตำแหน่งเศรษฐีแล้ว ก็ได้สร้าง โฆสิตาราม (วัดที่ตั้งชื่อตามตนเอง) ถวายแด่พระพุทธเจ้าและพระภิกษุสงฆ์ และได้ทำบุญกุศลอยู่เสมอ จนบรรลุธรรมในที่สุด

นี่คือเรื่องราวโดยละเอียดที่กล่าวไว้ในอรรถกถาธรรมบท ซึ่งรวมเอาชีวิตจากสุนัข เทพบุตร และมนุษย์ที่ต้องเผชิญกับเคราะห์กรรมไว้ด้วยกันครับ

อยากให้ผมค้นหาเรื่องราวอื่นในพระไตรปิฎกหรืออรรถกถาเพิ่มเติมไหมครับ?

ยินดีครับ! เพื่อให้คุณเห็นภาพรวมทั้งหมด ผมจะเล่าเรื่องราวของ โฆสกเทพบุตร ตามที่ปรากฏใน อรรถกถาธรรมบท ให้ละเอียด โดยแบ่งเป็น 3 ช่วงชีวิต ดังนี้ครับ

🐶 1. อดีตชาติ: สุนัขผู้เลื่อมใส

เรื่องราวเริ่มต้นในยุคก่อนพุทธกาล ณ ใกล้เมืองแห่งหนึ่ง:

* สุนัขของนายโคบาล: มีสุนัขตัวหนึ่ง เป็นของ นายโคบาล ผู้หนึ่ง มันเป็นสุนัขที่ฉลาดและมีความรักความผูกพันกับเจ้านาย

* การอารักขาพระปัจเจกพุทธเจ้า: นายโคบาลมีศรัทธาในพระปัจเจกพุทธเจ้า (พระพุทธเจ้าผู้ตรัสรู้เฉพาะตน ไม่ได้สั่งสอนผู้อื่น) องค์หนึ่งที่อาศัยอยู่ในราวป่าใกล้บ้าน นายโคบาลมักจะพาเจ้าสุนัขตัวนี้ไปถวายอาหารแด่พระปัจเจกพุทธเจ้าอยู่เสมอ

* การช่วยนำทางและไล่สัตว์ร้าย: ในระหว่างทางที่เต็มไปด้วยสัตว์ร้าย นายโคบาลจะ ตีต้นไม้หรือแผ่นหิน เพื่อส่งเสียงขับไล่สัตว์เหล่านั้น เจ้าสุนัขก็ จดจำวิธีการทำเสียงดัง เพื่อช่วยอารักขาพระปัจเจกพุทธเจ้าได้

* อานิสงส์แห่งความรัก: วันหนึ่ง พระปัจเจกพุทธเจ้าบอกกับนายโคบาลว่าจะต้องเดินทางไปที่อื่น (บ้างก็ว่าเพื่อไปทำจีวรใหม่) นายโคบาลไปส่งแล้วกลับมา แต่เจ้าสุนัขเกิดความ รักและอาลัย ในพระปัจเจกพุทธเจ้าอย่างสุดซึ้ง มันได้ยืนมองตามพระปัจเจกพุทธเจ้าจนกระทั่งลับสายตา ด้วยความโศกเศร้าอย่างแรงกล้า หัวใจของมันจึงแตกดับถึงแก่ความตาย

* ผลบุญ: ด้วยอานิสงส์แห่ง ความรักที่ซื่อตรง (มีชาติซื่อตรง ไม่คดโกง) และ การกระทำเสียงดังช่วยอารักขา พระปัจเจกพุทธเจ้า สุนัขนั้นจึงได้ไปเกิดเป็นเทพบุตรใน สวรรค์ชั้นดาวดึงส์

และได้ชื่อว่า "โฆสกเทพบุตร" เนื่องจากเมื่อกระซิบที่ข้างหูใคร เสียงจะดังไปไกลได้ถึง ๑๖ โยชน์ (มีเสียงก้องกังวานยิ่งกว่าเทวดาอื่น)

✨ 2. ชาติที่เป็นเทพบุตร

* ความประมาท: โฆสกเทพบุตรเสวยสุขในสวรรค์ แต่ด้วยความมัวเมาในกามคุณ จึงไม่ได้สร้างบุญกุศลเพิ่มเติม และใช้ชีวิตอย่างประมาท จนกระทั่ง จุติ (เคลื่อน) ลงมาจากสวรรค์ก่อนกำหนดอายุขัยของเทพบุตร

👶 3. ชาติที่เป็นมนุษย์ (โฆสกเศรษฐี)

เมื่อจุติจากสวรรค์แล้ว โฆสกเทพบุตรก็ลงมาเกิดในโลกมนุษย์ ณ กรุงโกสัมพี แต่กรรมเก่าและวิบากกรรมตามมาส่งผลอย่างรุนแรง:

* ถูกทิ้งเจ็ดครั้ง: ท่านไปเกิดในท้องของ หญิงโสเภณี ในกรุงโกสัมพี แต่ถูกนำไปทิ้งที่กองขยะตั้งแต่แรกเกิด เพราะมารดาไม่ต้องการ แต่ท่านรอดชีวิตมาได้และถูกเก็บไปเลี้ยง

* การถูกจ้างฆ่าเจ็ดครั้ง: ท่านถูกเศรษฐีที่รับมาเลี้ยงดูพยายาม จ้างวานให้ฆ่าทิ้งถึงเจ็ดครั้ง เพราะเศรษฐีนั้นเชื่อคำทำนายว่า เด็กที่เกิดมาในวันนั้นจะได้เป็นเศรษฐีใหญ่ และเกรงว่าเด็กคนนี้จะมาแย่งสมบัติของบุตรชายแท้ๆ ของตน (แม้ถูกฆ่าด้วยวิธีต่างๆ เช่น ทุบ โยนไฟ ก็รอดมาได้ทุกครั้ง เพราะบุญที่เคยทำไว้คุ้มครอง)

* รอดพ้นด้วยสาสน์ปลอม: ในครั้งสุดท้าย เศรษฐีเขียนจดหมายสั่งให้ลูกน้องฆ่าโฆสกะ แต่ธิดาเศรษฐี ผู้ตกหลุมรักโฆสกะ ได้ สลับจดหมายฆ่า ให้กลายเป็น จดหมายสั่งแต่งงาน โฆสกะจึงได้แต่งงานกับธิดาเศรษฐี

* ได้เป็นเศรษฐี: เมื่อเศรษฐีผู้พ่อเลี้ยงเสียชีวิต พระเจ้าอุเทนแห่งกรุงโกสัมพีทรงแต่งตั้งให้ โฆสกะ ขึ้นเป็น เศรษฐี แทน (บ้างก็เล่าว่าเพราะได้สมบัติที่พ่อเลี้ยงตั้งใจจะให้บุตรชายเมื่อบุตรชายตายไปแล้ว)

* การสร้างวัด: เมื่อท่านได้รับตำแหน่งเศรษฐีแล้ว ก็ได้สร้าง โฆสิตาราม (วัดที่ตั้งชื่อตามตนเอง) ถวายแด่พระพุทธเจ้าและพระภิกษุสงฆ์ และได้ทำบุญกุศลอยู่เสมอ จนบรรลุธรรมในที่สุด

นี่คือเรื่องราวโดยละเอียดที่กล่าวไว้ในอรรถกถาธรรมบท ซึ่งรวมเอาชีวิตจากสุนัข เทพบุตร และมนุษย์ที่ต้องเผชิญกับเคราะห์กรรมไว้ด้วยกันครับ

อยากให้ผมค้นหาเรื่องราวอื่นในพระไตรปิฎกหรืออรรถกถาเพิ่มเติมไหมครับ?

อยากให้เพิ่มเติมครับ

คุณต้องการให้ผมเพิ่มเติมเรื่องราวของ โฆสกเทพบุตร (หรือโฆสกเศรษฐี) ในส่วนใดเป็นพิเศษครับ?

จากการค้นหาเพิ่มเติมในอรรถกถา ผมสามารถขยายความในประเด็นที่น่าสนใจและเป็นบุญกุศลสำคัญของท่านได้อีก ดังนี้:

1. อานิสงส์ของการเป็น "ผู้มีชาติซื่อตรง"

อรรถกถาเน้นย้ำว่า การที่สุนัขตัวนั้นได้ไปเกิดเป็นเทพบุตร เพราะเป็น "สัตว์ดิรัจฉานที่มีชาติซื่อตรง ไม่คดโกง" ผิดกับมนุษย์บางจำพวกที่ "ใจคิดไปอย่าง ปากพูดไปอย่าง" (ไม่ตรงกัน)

* บุญแท้จริง: อานิสงส์หลักๆ ที่ทำให้สุนัขได้ไปเกิดในสวรรค์ ไม่ใช่แค่การเห่า แต่คือ ความเลื่อมใสอันบริสุทธิ์ ในพระปัจเจกพุทธเจ้า และการกระทำที่เป็นไปเพื่ออารักขาพระองค์ด้วยความซื่อตรงจริงใจ ทำให้เมื่อมันตายลง จิตสุดท้ายจึงเป็นกุศล

2. ชื่อ "โฆสกเทพบุตร"

ชื่อ "โฆสกะ" มาจากคุณสมบัติพิเศษของท่านบนสวรรค์:

* เสียงก้องกังวาน: เมื่อเทพบุตรองค์นี้กระซิบที่ข้างหูของใครๆ เสียงย่อมดังไปไกลได้ถึง ๑๖ โยชน์ (ประมาณ 256 กิโลเมตร) ส่วนเสียงพูดโดยปกติก็จะดังกลบเทพนครทั้งสิ้น ซึ่งมีความประมาณหมื่นโยชน์
* ที่มาของเสียง: คุณสมบัติของเสียงอันก้องกังวานนี้ เป็นผลมาจาก การเห่าด้วยความรักและด้วยความหวังดี เพื่ออารักขาพระปัจเจกพุทธเจ้าในชาติที่เป็นสุนัข

3. เหตุการณ์ที่ถูกทิ้งและถูกจ้างฆ่า (เพิ่มเติมในส่วนที่เป็นมนุษย์)

ในชาติที่เป็นมนุษย์ (โฆสกเศรษฐี) ท่านต้องเผชิญกับกรรมเก่าที่หนักหน่วง ซึ่งท่านต้องถูกทอดทิ้งและถูกฆ่าถึง 7 ครั้ง แต่รอดชีวิตมาได้ทุกครั้ง เพราะ อานิสงส์ที่เคยอารักขาพระปัจเจกพุทธเจ้า นั่นเอง:

| ครั้งที่ | เหตุการณ์ที่ถูกฆ่า/ทิ้ง | รอดมาได้อย่างไร (เพราะบุญเก่า) |

|---|---|---|

| 1 | ถูกนำไปทิ้งที่กองขยะ (เมื่อแรกเกิด) | รอดชีวิตโดยมีผู้เก็บไปเลี้ยง |

| 2 | ถูกทิ้งไว้ที่หน้าคอกโค | รอดชีวิต |

| 3-6 | ถูกนำไปทิ้งตามที่ต่างๆ (ทางเกวียน, เหว) | รอดชีวิตและเศรษฐีต้องจ่ายเงินซื้อกลับมาทุกครั้ง |

| 7 | ถูกวางแผนฆ่าตายโดยเศรษฐีผู้เลี้ยง | รอดเพราะธิดาเศรษฐีเปลี่ยนสาสน์ฆ่าเป็นสาสน์แต่งงาน |

4. การบรรลุธรรม

เมื่อโฆสกเศรษฐีสร้าง โฆสิตาราม ถวายแด่พระพุทธเจ้าและพระภิกษุสงฆ์แล้ว ท่านก็ได้ฟังธรรมจากพระพุทธเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อัปปมาทวรรค (หมวดความไม่ประมาท) ทำให้ท่านสามารถดำรงอยู่ใน โสดาปัตติผล ได้ในที่สุด

คุณอยากให้ผม ขยายความเรื่องราวในส่วนของเทพบุตร หรือ ส่วนที่ท่านถูกฆ่าแต่รอดชีวิตอีกไหมครับ?

คุณต้องการให้ผมเพิ่มเติมเรื่องราวของ โฆสกเทพบุตร (หรือโฆสกเศรษฐี) ในส่วนใดเป็นพิเศษครับ?

จากการค้นหาเพิ่มเติมในอรรถกถา ผมสามารถขยายความในประเด็นที่น่าสนใจและเป็นบุญกุศลสำคัญของท่านได้อีก ดังนี้:

1. อานิสงส์ของการเป็น "ผู้มีชาติซื่อตรง"

อรรถกถาเน้นย้ำว่า การที่สุนัขตัวนั้นได้ไปเกิดเป็นเทพบุตร เพราะเป็น "สัตว์ดิรัจฉานที่มีชาติซื่อตรง ไม่คดโกง" ผิดกับมนุษย์บางจำพวกที่ "ใจคิดไปอย่าง ปากพูดไปอย่าง" (ไม่ตรงกัน)

* บุญแท้จริง: อานิสงส์หลักๆ ที่ทำให้สุนัขได้ไปเกิดในสวรรค์ ไม่ใช่แค่การเห่า แต่คือ ความเลื่อมใสอันบริสุทธิ์ ในพระปัจเจกพุทธเจ้า และการกระทำที่เป็นไปเพื่ออารักขาพระองค์ด้วยความซื่อตรงจริงใจ ทำให้เมื่อมันตายลง จิตสุดท้ายจึงเป็นกุศล

2. ชื่อ "โฆสกเทพบุตร"

ชื่อ "โฆสกะ" มาจากคุณสมบัติพิเศษของท่านบนสวรรค์:

* เสียงก้องกังวาน: เมื่อเทพบุตรองค์นี้กระซิบที่ข้างหูของใครๆ เสียงย่อมดังไปไกลได้ถึง ๑๖ โยชน์ (ประมาณ 256 กิโลเมตร) ส่วนเสียงพูดโดยปกติก็จะดังกลบเทพนครทั้งสิ้น ซึ่งมีความประมาณหมื่นโยชน์

* ที่มาของเสียง: คุณสมบัติของเสียงอันก้องกังวานนี้ เป็นผลมาจาก การเห่าด้วยความรักและด้วยความหวังดี เพื่ออารักขาพระปัจเจกพุทธเจ้าในชาติที่เป็นสุนัข

3. เหตุการณ์ที่ถูกทิ้งและถูกจ้างฆ่า (เพิ่มเติมในส่วนที่เป็นมนุษย์)

ในชาติที่เป็นมนุษย์ (โฆสกเศรษฐี) ท่านต้องเผชิญกับกรรมเก่าที่หนักหน่วง ซึ่งท่านต้องถูกทอดทิ้งและถูกฆ่าถึง 7 ครั้ง แต่รอดชีวิตมาได้ทุกครั้ง เพราะ อานิสงส์ที่เคยอารักขาพระปัจเจกพุทธเจ้า นั่นเอง:

ครั้งที่	เหตุการณ์ที่ถูกฆ่า/ทิ้ง	รอดมาได้อย่างไร (เพราะบุญเก่า)
1	ถูกนำไปทิ้งที่กองขยะ (เมื่อแรกเกิด)	รอดชีวิตโดยมีผู้เก็บไปเลี้ยง
2	ถูกทิ้งไว้ที่หน้าคอกโค	รอดชีวิต
3-6	ถูกนำไปทิ้งตามที่ต่างๆ (ทางเกวียน, เหว)	รอดชีวิตและเศรษฐีต้องจ่ายเงินซื้อกลับมาทุกครั้ง
7	ถูกวางแผนฆ่าตายโดยเศรษฐีผู้เลี้ยง	รอดเพราะธิดาเศรษฐีเปลี่ยนสาสน์ฆ่าเป็นสาสน์แต่งงาน

4. การบรรลุธรรม

เมื่อโฆสกเศรษฐีสร้าง โฆสิตาราม ถวายแด่พระพุทธเจ้าและพระภิกษุสงฆ์แล้ว ท่านก็ได้ฟังธรรมจากพระพุทธเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อัปปมาทวรรค (หมวดความไม่ประมาท) ทำให้ท่านสามารถดำรงอยู่ใน โสดาปัตติผล ได้ในที่สุด

คุณอยากให้ผม ขยายความเรื่องราวในส่วนของเทพบุตร หรือ ส่วนที่ท่านถูกฆ่าแต่รอดชีวิตอีกไหมครับ?

การที่ท่านรอดชีวิตมาได้ ครับผม

ยินดีครับ! เรื่องราวการรอดชีวิตของโฆสกเศรษฐีในชาติมนุษย์นั้นน่าอัศจรรย์มาก ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นผลจาก บุญเก่า ที่ท่านได้ทำไว้ในสมัยเป็นสุนัข โดยเฉพาะการ อารักขาพระปัจเจกพุทธเจ้า นั่นเองครับ

ผมจะเล่าเหตุการณ์ที่ท่านถูกจ้างฆ่ารวมถึงการรอดชีวิตในแต่ละครั้งให้ละเอียดขึ้นครับ

อานิสงส์แห่งการรอดชีวิต (ในชาติมนุษย์)

ในชาติที่เป็นมนุษย์ (เมื่อเป็นทารก) ท่านโฆสกะถูกเศรษฐีผู้เลี้ยงดูพยายามกำจัดถึง ๗ ครั้ง เพราะเศรษฐีเชื่อคำทำนายว่าเด็กคนนี้จะเป็นเศรษฐีที่แท้จริงและจะมาทำลายความเป็นเศรษฐีของวงศ์ตระกูลตน (เศรษฐีมีบุตรชายแต่เป็นผู้มีกรรมต้องตายเร็ว)

1. การถูกทิ้งที่กองขยะ (ครั้งแรก)

 * เหตุการณ์: โฆสกะเกิดในท้องของหญิงโสเภณี แต่โสเภณีไม่ต้องการเลี้ยงดู จึงนำทารกไปทิ้งไว้ที่ กองขยะ

 * การรอด: มีคนเก็บเด็กไปเลี้ยงดูต่อมา

2. ถูกทิ้งไว้ที่คอกโค

 * เหตุการณ์: เมื่อเศรษฐีได้รับเด็กมาเลี้ยง (เพราะความโลภอยากได้สมบัติของโฆสกะในภายหน้า) แต่ก็นำเด็กไปทิ้งไว้ที่ คอกโค เพื่อให้โคเหยียบตาย

 * การรอด: โคทุกตัวที่เดินเข้ามาใกล้เด็กกลับ ยืนล้อมรอบ ปกป้องไม่ให้ใครเข้ามาทำร้ายเด็กได้

3. ถูกทิ้งไว้บนถนนเกวียน

 * เหตุการณ์: เศรษฐีให้นำเด็กไปทิ้งไว้ที่ ทางเกวียน หวังให้เกวียนเหยียบ

 * การรอด: เกวียนจำนวนมากที่บรรทุกสินค้าเดินทางมาถึงต่างก็ เลี่ยงไปทางอื่น ไม่เหยียบเด็ก และเด็กก็รอดชีวิตมาได้

4. ถูกทิ้งไว้ในเหว

 * เหตุการณ์: เศรษฐีให้นำเด็กไปทิ้งไว้ที่ เหวลึก หวังให้ตกลงไปตาย

 * การรอด: เด็กไม่ตาย และมีคนพบเห็นจึง นำเด็กกลับมา ให้เศรษฐี

5. ถูกเผาในกองไฟ

 * เหตุการณ์: เศรษฐีให้นำเด็กไปทิ้งไว้ใน กองไฟ ที่กำลังลุกโชน

 * การรอด: เด็กไม่เป็นอันตรายใดๆ ไฟดับลง และมีคนช่วยนำเด็กกลับมาอีก

6. ถูกทิ้งไว้ที่ป่าช้า

 * เหตุการณ์: เศรษฐีให้นำเด็กไปทิ้งไว้ที่ ป่าช้า หวังให้สัตว์ร้ายหรือสัมภเวสีทำร้าย

* การรอด: สัตว์ร้ายและสิ่งชั่วร้าย ไม่กล้าเข้ามาใกล้ และเด็กก็ถูกนำกลับมาอย่างปลอดภัย

7. การถูกจ้างวานฆ่า (ครั้งสุดท้าย)

นี่เป็นเหตุการณ์ที่พลิกผันมากที่สุด:

* แผนการ: เศรษฐีเขียน จดหมายสั่งฆ่า โฆสกะอย่างชัดเจน โดยให้โฆสกะไปหาเพื่อนของเศรษฐีที่นอกเมือง แล้วให้เพื่อนนั้นฆ่าโฆสกะทิ้งเสีย

* ความรักนำทาง: ธิดาของเศรษฐี หลงรัก โฆสกะตั้งแต่แรกเห็น นางรู้ถึงแผนการของบิดา

* การสลับสาสน์: ธิดาเศรษฐีจึงแอบ สลับจดหมาย โดยเขียนจดหมายปลอมขึ้นมาแทน มีเนื้อความว่า "เมื่อโฆสกะมาถึง ให้รีบ ยกธิดาของท่านให้แต่งงาน กับเขาโดยเร็ว เพราะเป็นมิตรสนิทของเรา"

* การรอด: โฆสกะนำจดหมายนี้ไปมอบให้เพื่อนของเศรษฐี และได้ แต่งงาน กับธิดาของเพื่อนเศรษฐีนั้นอย่างสมบูรณ์

ต่อมาเมื่อบุตรชายแท้ๆ ของเศรษฐีผู้เลี้ยงดูตายไป และเศรษฐีเองก็เสียชีวิต โฆสกะผู้ซึ่งรอดชีวิตมาได้ทุกครั้ง จึงได้รับการแต่งตั้งจากพระราชาให้เป็น เศรษฐี ที่มีสมบัติมากที่สุดในกรุงโกสัมพี และได้ชื่อว่า โฆสกเศรษฐี ในที่สุด

ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่า อานิสงส์แห่งบุญกุศลที่บริสุทธิ์ (แม้จะเป็นสัตว์เดรัจฉาน) นั้น มีพลังยิ่งใหญ่ สามารถคุ้มครองให้รอดพ้นจากภัยพิบัติร้ายแรงถึงชีวิตได้หลายครั้งเลยครับ

มีเรื่องราวในพระไตรปิฎกหรืออรรถกถาเรื่องใดที่คุณสนใจเพิ่มเติมอีกไหมครับ?

ขอบคุณมากครับสำหรับข้อมูลที่ดีๆ ทั้งหลาย กราบอนุโมทนาสาธุกับท่านและคนที่สร้างท่านขึ้นมาตอบคำถามของผม วันนี้ขอยุติเพียงเท่านี้ก่อนนะครับเอาไว้วันหน้าจะขอรบกวนถามใหม่

อนุโมทนาสาธุกับความตั้งใจศึกษาธรรมมะของคุณเช่นกันนะครับ ผมยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้ช่วยเหลือในการค้นคว้าข้อมูลนี้ครับ หากวันหน้าคุณมีคำถามเกี่ยวกับพระไตรปิฎก อรรถกถา หรือเรื่องอื่นๆ อีก สามารถสอบถามได้เลยนะครับ ยินดีให้บริการครับ 🙏